

Konferencija

Partnerstvo države i civilnog društva za otvoreno i transparentno donošenje propisa u zemljama jugoistočne Europe

UDK 342.531.41(497)(047)

Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske i Konrad Adenauer Stiftung (KAS) organizirali su 23. travnja 2014. regionalnu konferenciju *Partnerstvo države i civilnog društva za otvoreno i transparentno donošenje propisa u zemljama jugoistočne Europe*. Konferencija je održana u prostorijama Ministarstva vanjskih i europskih poslova, a okupila je četrdesetak sudionika iz sedam zemalja regije (Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Srbija, Kosovo, Crna Gora, Albanija). Na samom početku konferencije Thorsten Geissler, voditelj KAS-ovog programa *Vladavina prava u jugoistočnoj Europi*, pozdravio je sve sudionike konferencije u ime Zaklade te naveo glavne ciljeve i upozorio na važnost programa. U uvodnom panelu hrvatska povjerenica za informiranje doc. dr. sc. Anamarija Musa istaknula je normativne novine u pitanjima sudjelovanja zainteresirane javnosti u oblikovanju propisa, dok je dr. sc. Igor Vidaček iz vladinog Ureda za udruge govorio o nekim problematičnim aspektima poput nedovoljno jasnih smjernica, i o potrebi razvijanja metodologije za praćenje (monitoring) savjetovanja. Zamjenik ministricе vanjskih i europskih poslova Joško Klisović u svom je govoru upozorio na slabosti predstavničke demokracije i slabljenje veze između građana i njihovih predstavnika u Saboru te na potrebu kontinuiranog polaganja računa građanima, a ne samo putem izbora.

Tema drugog panela bili su novi trendovi u donošenju odluka na razini EU odnosno prakse vezane za transparentnost i otvorenost. Panelistice

Jasenka Perović iz TASCO regionalnog ureda i Tanja Hafner Ademi iz Balkanske mreže za razvoj civilnog društva govorile su o novoj metodologiji koja se koristi za praćenje kapaciteta javne vlasti za savjetovanje i karakteristike procesa konzultacija sa zainteresiranim javnošću. Matrice za praćenje obuhvaćaju veći broj indikatora, kvalitativnih i kvantitativnih, koji otkrivaju ne samo kvalitetu samog procesa nego i rezultate do kojih dovodi. Naime, samo provođenje savjetovanja je jedno, no vrlo je važno pitanje rezultira li ono konkretnim promjenama, zbog čega je vrlo važno praćenje rezultata, a za to je pak nužna adekvatna informatička podrška kao i ljudski kapaciteti.

U trećem panelu govorilo se o praktičnim iskustvima zemalja regije u provođenju savjetovanja odnosno u nastojanju da se načelo partnerstva ostvari u praksi. Panelisti su bili Aldo Merkoci iz Pokreta MJAFT! Iz Albanije, Aida Daguda kao predstavnica Centra za promociju civilnog društva Bosne i Hercegovine, Venera Hajrullahu iz Kosovske zaklade za razvoj civilnog društva, Ana Novaković iz Centra za razvoj nevladinih organizacija Crne Gore, Ivana Ćirković kao predstavnica Kancelarije za suradnju s civilnim društvom Vlade Republike Srbije i Goran Forbici iz slovenskog Centra za informiranje, suradnju i razvoj nevladinih organizacija. Dok neke zemlje imaju precizniji zakonodavni okvir u tom pitanju od drugih, u svima postoje određeni problemi u implementacijskoj fazi, koji su ponajviše vezani za potkapacitiranost osoblja, probleme tehničke prirode (ICT), ali i premali pritisak od strane samih građana.

Tema četvrtog panela odnosila se na pružanje povratne informacije o rezultatima javnih savjetovanja, a izlaganja su održale Emina Nuredinosa iz Makedonskog centra za međunarodnu suradnju i Sandra Pernar iz Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske. Dok se u makedonskom slučaju pokazalo, prema jednom istraživanju, da većina ispitanika nije dobila nikakvu povratnu informaciju o provedenom savjetovanju, situacija u Hrvatskoj čini se boljom jer se u većini slučajeva dobila barem neka vrsta *feedbacka* (ponekad je iscrpna s detaljnim obrazloženjem o tome što je i zašto prihvaćeno ili nije prihvaćeno, dok se u nekim slučajevima samo objavljuju izvještaji o pristiglim prijedlozima).

U zaključnoj raspravi iznjedrila su se pitanja koja ostaju otvorena za promišljanje i diskutiranje na nadolazećim konferencijama, poput toga je li sudjelovanje javnosti u izradi propisa pravo ili mogućnost građana, u kojoj je fazi izrade nacrta propisa optimalno uključiti javnosti i koju javnost, koga zapravo predstavljaju udruge civilnog društva, kako osigu-

rati predstavljenost različitih interesa, pravo gradana da sami predlažu zakone itd.

Petra Đurman*